

Sandefjord, 2. mai 2012: Vedtak i sak 213-2011.

Klager: NN

Innklaget: CrediCare AS, Postboks 394, 6802 Førde.

Saken gjelder: Om klager i tide har fremsatt en innsigelse som han hadde krav på å få vurdert, og om klager plikter å betale inkassokostnader når betaling er foretatt etter utløpet av fristen i inkassovarselet.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig krav på treningsavgift til XX AS med kr 229 med forfall 20.06.11.

Saksforholdet

På grunn av at fordringshaver ikke hadde lykket med å trekke treningsavgift fra klagers konto ble kravet inkassovarslet 12.07.11 med betalingsfrist 26.07.11. Purregebyr var lagt til kravet med kr 61.

Klager betalte kravet i inkassovarselet 29.07.11 som var en fredag, og betalingen ble bokført hos CrediCare AS mandag 01.08.11. Samme dag ble saken registrert til inkasso og betalingsoppfordring ble sendt med frist for betaling 15.08.11. Inkassosalær var lagt til med kr. 381,25.

Da salæret fortsatt sto ubetalt, sendte innklagede 13.09.11 "Varsel om utlegg (jf Tvangsl §§ 4-18 og 7-2f). Salæret var nå beregnet etter tung sats. Det het blant annet i varselet at "en utleggsforretning vil i første omgang medføre en merkostnad for Dem på minimum kr 2666,00."

Klager henvendte seg skriftlig til Inkassoklagenemnda 26.09.11 og viste til det forelå en avtale med banken om avtalegiro som klager hadde grunn til å gå ut fra fungerte og til at kravet var betalt tre dager etter betalingsfristen og bestred kravet på inkassokostnadene. Sammen med klagen lå bankutskrift som dokumenterte at klager har Avtalegiro og at det ble trukket kr 229 den 20.07.12, samt at klager mottok «Pensjon eller trygd» dagen før trekket av treningsavgift vanligvis gjennomføres. Bankutskriften viste videre at kravet i inkassovarselet ble betalt 29.07.11, tre dager etter at betalingsfristen var utløpt. Det ble opplyst at salærkravet ville bli betalt samme dag for å unngå oversendelse til namsmannen, men at han håpet å få det refundert.

I innklagedes tilsvare ble det opplyst at tungt salær ble innbetalt 27.09.11. Kravet på salær ble opprettholdt som rettmessig.

3. Partene anfører

Klager anfører at kravet på inkassokostnadene er urimelig. Verken han eller banken kan forstå hvorfor kravet ikke ble betalt i første omgang, da avtalen var aktiv. Det anføres at kravet ble betalt 29.07.11. Dette var straks han ble kjent med at kravet var ubetalt. Det anføres at det er urimelig å kreve over 700 i salær for å ha betalt tre dager for sent.

Innklagede fastholder kravet på inkassokostnader. Det anføres at "Purring-Varsel før inkasso" hadde betalingsfrist 26.07.11, men ble betalt fredag 29.07.11. Innbetalingen ble bokført hos innklagede mandag 01.08.11, samme dag som saken ble registrert til inkasso og betalingsoppfordring ble sendt. Det anføres at salæret dermed er påløpt. Det anføres videre at manglende belastning av avtalegiro ikke påvirker klagers betalingsplikt og sen betaling på grunn av feriefravær ikke gir fritak for påløpte omkostninger.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 19. mars 2011 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19, men dette gjelder ikke dersom skyldneren har betalt innen betalingsfristen i et inkassovarsel etter lovens § 9, jf. § 17 tredje ledd. I Ot.prp. nr. 2 (1987-88) uttales det at skjæringspunktet for når det påløper inkassokostnader, er etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet og etter at inkassobyrådet har fått i oppdrag å drive inn kravet.

Klagers innsigelser mot kravet om å betale inkassoomkostningene er dels at han ikke kan lastes for at kravet ikke ble betalt ved forfall, dels at det er urimelig å belaste ham for inkassokostnader når kravet var betalt før inkasso ble satt i verk.

Nemnda legger til grunn at klager har sannsynliggjort at han har Avtalegiro som er en fullmakt fra klager til banken om direkte overføring av skyldig beløp fra klagers konto til fordringshaver. Mangler det dekning på kontoen, eller er fakturaen høyere enn godkjent beløp, vil klager bli varslet om det. Nemnda legger videre til grunn at inngående balanse på klagers konto pr 30.06.12 var på kr 12 694,30, samt at det den 19.07.12 ble overført kr 17.423 i pensjon eller trygd.

Klager har opplyst at han kontaktet banken som ikke har noen forklaring på hvorfor betalingen ikke ble gjennomført som avtalt i juni.

Nemnda viser til at det klare utgangspunkt er at klager er ansvarlig for å betale sine forpliktelser innen avtalt frist. Han har risikoen for manglende eller forsinket betaling med mindre årsaken ligger utenfor hans kontroll.

Etter nemndas oppfatning har klager ikke hatt grunnlag for å gjøre nærmere undersøkelser vedrørende betalingen. Både tidligere og senere betalinger er gjennomført som avtalt, og det finnes ikke indikasjoner som tyder på at den manglende betalingen skyldes forhold som kan lastes klager.

Nemnda er derfor kommet til at klager har fremmet en innsigelse han burde fått vurdert. Den er imidlertid ikke fremsatt før 26.09.11, hvilket er etter at inkassopågang var iverksatt og tungt salær påløpt. Klager har ikke sannsynliggjort unnskyldelige grunner for hvorfor ikke innsigelsen er fremsatt tidligere, slik at videre arbeid med saken og de økte kostnadene kunne vært unngått. Nemnda er derfor kommet til at innsigelsen er fremsatt for sent til at den fritar skyldner for inkassosalæret.

Inkassoklagenemnda har videre vurdert hvorvidt kravet er betalt før skjæringspunktet for når inkassosalær påløp. Nemnda legger i denne forbindelse til grunn at betalingsfristen i inkassovarselet var 26.07.11, og at kravet inkludert purregebyr ble betalt fredag 29.07.11, tre dager etter betalingsfristen i inkassovarselet. Det legges videre til grunn at betalingen ble bokført hos innklagede mandag 01.08.11, samme dag som saken ble registrert til inkasso og betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær, ble sendt.

Nemnda har i dette spørsmålet delt seg i et flertall og et mindretall.

Nemndas flertall, bestående av nemndleder Rune Jensen og Forbrukerrådets representanter, Hege Sundby og Christine Otterstad, viser til at det følger av inkassoloven §§ 9 og 10 at betalingen anses å ha skjedd innen fristen dersom bankoppdraget er mottatt av bank innen fristens utløp. I dette tilfellet ble kravet i inkassovarselet ikke betalt innen fristens utløp, men flertallet er av den oppfatning at faktisk betalingsdato må legges til grunn også når man skal avgjøre om skjæringspunktet for når inkassokostnader påløper, er passert.

Betalingstidspunktet er ett av to vilkår for vurderingen av om krav på inkassosalær er oppstått. Det følger av forarbeidene til inkassoloven (Ot. prp. nr. 2 1987-88), slik flertallet forstår de, at skjæringspunktet for når det påløper inkassokostnader, er etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet og når inkassoselskapet har mottatt inkassooppdraget. Det legges til grunn at innklagedes opplysning om at saken ble "registrert til inkasso" er synonymt med at den ble mottatt til inkasso. Da dette skjedde først 01.08.11, tre dager etter at betalingen fant sted, var vilkåret om at oppdraget må være mottatt før erstatningsplikten inntreer ikke oppfylt, og klager må følgelig gis medhold og har krav på å få kostnadene tilbakebetalt.

Slik flertallet ser det, ville resultatet blitt det samme dersom man hadde tatt utgangspunkt i § 17 første ledd om at det kun er "nødvendige" kostnader som kan kreves erstattet, men flertallet finner ikke grunn til å gå nærmere inn på dette, men nøyer seg med å vise til sine bemerkninger i sak 206-2011.

Nemndas mindretall, bestående av inkassobransjens representanter, Helle Einstabland Woxholth og Ragnar Wold, viser til at det normalt vil ta noe tid fra betaling skjer til betalingen registreres på saken. At innklagede i den foreliggende saken iverksetter inkassopågang før innbetalingen er bokført på saken, er en risiko klager må bære. Uttalelsene i forarbeidene gjelder skjæringspunktet for om når en betaling skal anses som rettidig, hvilket ikke er et tema i denne saken. Klager var klar over at han betalte etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet, og må forutsetningsvis ha vært klar over mulige konsekvenser i form av inkassopågang. Han hadde da foranledning til å kontakte innklagede og varsle om betalingen, og ville da unngått inkassopågang. Mindretallet mener at skyldner må være nærmest til å bære risikoen for at inkasso ble satt i verk.

Vedtaket er truffet med dissens som fremgår ovenfor. Flertallets syn legges til grunn.

5. Vedtak:

Klager gis medhold og innbetalte inkassokostnader pliktes tilbakebetalt.

Rune Jensen
Leder av Inkassoklagenemnda